

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 31 (2211) 2000 m. rugpiūčio mėn. 8 d. Eina 45-tus metus

Melbourne

Evangelija, perpinta tikėjimu, viltimi, meile

Tikėti Dievą - tai reiškia tikėti gėrį. O tai ne kas kita, kaip savo protu būti atviru tikrovei ir tam gėriui nusilenkti. O nusilenkti gėriui - tai reiškia pačiam pasidaryti gėriu. O pačiam pasidaryti gėriu - tai reiškia save atiduoti kitam, nes gėris plinta, kai jis išeina iš savęs ir save kitam perteikia. Žmoguje gėris yra ne kas kita kaip meilė. Nusilenkti gėriui giliausia prasme reiškia mylėti. Tai gali padaryti tik tas, kuris yra atsigręžęs į kitus. Jeigu meilė yra išėjimas iš savęs ir apsisojimas kitame, tai savaime ji niekur negali sustoti ir nurimti. Ji gali nurimti tik šitame Dievažmogio buvime, kurio reiškėjas ir nešėjas yra Kristus.

Meilė Kristui yra Dievo pažinimo pagrindas ir sykiu pagrindas santykiui su Dievu. Su Jėzumi, su Kristumi prasideda naujoji būtis, prasideda krikščioniškumas. Vienas dalykas yra Dievą surasti protu, ir kitas dalykas yra Jį priimti širdimi ir Jį pamilti. Nemylinti būtybė su Dievu nesantykiauja. Meilės praradimas - tai praradimas santykio su Dievu.

Žmoguje išsiskiria dvi priešingybės - meilė ir savęs meilė, arba savimeilė. Tai dvi jėgos, einančios priešingomis kryptimis. Meilė visados yra išsiveržimas iš savęs. Kas myli, tas save perkelia į kitą. Tai žvilgsnis tolyn nuo savęs, tai šauksmas, ieškąs atsiliepimo. Būdami sukurti pagal Viešpaties, paveikslą, mes savaime linkstame į

Kun. Petras LINKEVIČIUS

savo originalą.

Dievas traukia į save mūsų būtį. Pačia esmine savo sąranga mes esame atgręžti į Jį ir nugręžti nuo savęs. Mūsų būtis visados žvelgia priekin, nes ji yra apspręsta ne pasilikti savyje, bet save *peržengti*, įteiti į kitą ir *būti* kitiems. Šitame kitame ir glūdi mūsų būties šaltinis, mūsų būties kilmė ir jos modelis.

Meilė yra tuomet, kai kitas yra pergyvenamas kaip aukštesnis už mus, kaip to paties Dievo nešėjas. Kitam nešama pagalba pavirsta krikščioniškos meilės apraiška ir mus pažymi Dievo ženklu.

Kitam teikiama pagalba neturi jo pavergti. Kristaus įsakymas "gera daryti", reiškia daryti gera tuo tikslu, kad išeidamas iš savęs žmogus laimi save, gyvendamas kitame. O savimyla to padaryti negali, nes ji yra atgręžta į save. Kova su savimeile - tai kova už Dievo buvimą mumyse, už dievišką mūsų buvimą kryptį, apsireiškiančią meile.

Štai kodėl labai suprantamas tas pirmas Kristaus reikalavimas ir pagrindinis reikalavimas, kurį Kristus paskelbė, atėjęs pasaulin. Tai buvo išsižadėjimas savęs. Ir pagrindinė Kristaus mokslo nuotaika - tai nukreipti savo žvilgsnį į kitą, save *peržengti*, save tiesiog paslėpti. O save paslėpti, save

peržengti - tai reiškia ir nugalėti pašokusį pyktį, ir nekeršyti. Tai ir netrimituoti, jei jam pasisekė padaryti gera. Save paslėpti, save *peržengti*, tai reiškia ir save slėpti nuo žmonių akių, ir tik tai pačiam Dievui atsiskleisti. Juk reikalavimas nekaupti turtų ir yra pastanga savo žvilgsnį pasukti nuo savęs į kitus.

Tad savimeilė yra pagrindinis žmogaus priešas. Ji ne kartą slepiasi po gerais darbais, po "išmalda", po pasninku, po malda. Savimeilė dažnai apsilvelka religijos rūbu, kad lengviau būtų palaidota pati religija. Savimyla net gali būti nepažeidęs nei vieno iš dešimties Dievo įsakymų, tačiau, jeigu ji nukreipė savo žvilgsnį nuo Dievo, kuris vadinasi artimu - reiškia jis nukreipė akis nuo pačios aukščiausios Būtybės. Tuo pačiu *sulaužė* patį didžiausią įsakymą. Savimyla gali kitam padėti visai ne iš širdies, ne iš meilės, o kad jam dėkotų, *ji liaupsintų*, ar jam paklustų. Savimyla kitą padaro savęs, kaip "geradario", vergu.

Juo labiau žmogus myli save, tuo labiau jis nekenčia kitų. Ir priešingai: juo labiau žmogus nekenčia kitų, reiškia, kad tuo labiau jis save myli. Savimeilė aplinkos atžvilgiu virsta absoliutine tyla. Savimyla nebešaukia ir nelaukia iš kitų atsiliepimo. Savimylas būstas yra užduras, jis *nebina drauge*. Jis būna vienas vienišas Visa, kas yra šalia jo, jam neturi gilesnės prasmės. Savimeilė - tai Jėga atgal nuo būties. Tai jėga į save ir savimeilė savaime virsta jėga, kuri ardo mumyse panašumą į Dievą. Savimeilės apspręsta būtybė yra Dievo priešingybė giliausiu Jo paneigimu. Žmogus gali autentišku ateistu tapti tik savimeilės atveju, nes savimeilė yra griežčiausias Dievo atmetimas - ne protu, ne teorija, bet pačia savo buvimo linkme. Savimeilė yra pilnutinis ateizmas. Ji yra priešlara meilei, kaip kūrybinei jėgai buvimo linkme. Savimeilė - tai nusigręžimas nuo kitų Dievo sukurtų būtybių, panašių į Jį. Ji atkerpa žmogų nuo buvimo drauge su kitais ir uždaro jį pačiame savyje. Savimeilė - tai ne dialogas, o gilus nepralaužiamas monologas, kalba su pačiu savimi. Ji užčiaupia lūpas bet kokiam šūksniui į aplinką. Savimeilei Dievo buvimas gali būti aiškus, tačiau savo buvimo kryptimi jis Dievą neigia.

Po Nerono persekiojimų sekė Domicijano persekiojimai. Štai šitokiu momentu susidarė tokia ypatinga padėtis, iš kurios kilo Jono Apreiškimas.

Apreiškimas - tai paguoda, tai sustiprinimas, tai viltis. Toji viltis tai, kad pasaulio Valdovas vis tiek

IŠPAŽINTIS - ŽMOGAUS ATSIVERTIMO ŽENKLAS

Atsivertimas, žmogaus širdies, proto, viso gyvenimo atvėrimas Dievo malonės veikimui - yra pagrindiniai Bažnyčios švenčių Jubiliejaus metų elementai. Jau skelbdamas pasirengimus šiam Didžiajam dutakstantųjų metų Jubiliejui, savo apaštaliniaime laiške "Tertio Millennio Adveniente" Popiežius Jonas Paulius II rašė: "Atsivertimas apima tiek "neigiamą" aspektą - tai yra išsivadavimą iš nuodėmės, tiek "teigiamą" - gėrio pasirinkimą pripažinimą etinių vertybių, kurias išreiškia prigimtinis įstatymas ir patvirtina bei patalina Evangelija. Todėl bus intensyviai švenčiamas atgailos sakramentas pačia giliausia prasme. Krikščioniškoji meilė ypač reikalauja skelbti atsivertimą dabartinėje visuomenėje, praradusioje etinius žmogaus būties pagrindus".

Žmogaus atsivertimo pagrindinis sakramentinis ženklas yra išpažintis. Būdamas sakramentas, kurį teikdama, Bažnyčia vykdo Kristaus apaštalam suteiktą galią Dievo vardu atleisti nuodėmes, išpažintis svarbi ne tik Šventaisiais metais, bet kiekvieną valandą, visame kiekvieno krikščionio gyvenime. Vis dėlto, Jubiliejus suteikia progą dar labiau paryškinti susitaikinimo arba atgailos sakramento svarbą. Ir iš tiesų, bent jau Romos mieste, šiais Jubiliejaus metais gerokai pagausėjo išpažinties einančių tikinčiųjų Romos didžiųjų bazilikų klausylose visą dieną penitentams patarnauti pasiruošę nuodėmklausiai tvirtina, kad šiais metais dvigubai daugiau žmonių eina išpažinties. Šiais metais, atsiliepiant į minėtą Popiežiaus Jono Pauliaus II-ojo raginimą, klausylose nuolat budi daugiau kunigų, be to, nuo pat Šventųjų metų pradžios visose keturiose Romos didžiosiose bazilikose buvo prailgintas išpažinčių klausymo laikas. Romos katedroje, Laterano Šv. Jono bazilikoje, išpažinties galima eiti nuo septynių ryto iki septynių vakaro. Pasikeisdami klausylose budi 18 kunigų, kurie klauso išpažinčių anglų, ielių, prancūzų, ispanų, portugalų, vokiečių, lenkų, kroatų ir graikų kalbomis. Šv. Pauliaus bazilikoje yra 11 nuodėmklausyų. Didžiojoje Mergelės Marijos bazilikoje - 18 nuodėmklausyų. Žinoma, daugiausiai nuodėmklausyų yra Vatikano Šv. Petro bazilikoje. Vatikane, prie pat bazilikos, kairėje Šv. Petro aikštės pusėje esančiame pastate Didžiojo Jubiliejaus proga buvo įrengta susitaikinimo sakramento koplyčia, kurioje yra aštuonios klausykos. Iš viso Vatikane pasikeisdami išpažinčių klauso net 250 kunigų, kurių dauguma dirba Romos Kurijoje ir laisvalaikiu ateina suteikti maldininkams šį Dievo gailėstingumo patarnavimą.

LRTV

yra Kristus, kurio rankose visa valdžia ir galia, ir kad Jis nugalės. Paguoda ir viltis tokiu būdu, kad visa, kas žemėje vyksta, yra laikina, tai pereinamasis laikotarpis, tai tik preliudąs, tik įžanga į tikrąjį gyvenimą. Krikščionių supratimu

(Nukelta į 5-ąją psl.)

Vilniaus universiteto Šv. Jonų bažnyčioje atgimė didžiausi - 64 registrai - Lietuvos vargonai. Eltos nuotr.

Ne naujiena, kad Klevo šalyje rengiami įvairūs didžiuliai renginiai, koncertai, festivaliai. Birželio pirmosiomis dienomis šv. Lauryno pakrantėje įsikūrusiame trimilijoniniame Monrealio mieste iš daugelio pasaulio šalių suvažiavo daugiau nei 7000 gydytojų anesteziologų, tarp kurių keli buvo ir iš Lietuvos. Su viena šio kongreso dalyve RASA KASIULYTE pasikalbėjome:

Kokioje šeimoje gimei, Rasele?

Gimiau ir augau kartu su sesute Rūta, kuri dabar ištekėjusi ir turi du vaikučius, krikščioniškoje, klaipėdiško tėtės inžinieriaus ir kaunietės mamos šeimoje. Mudvi abidvi su seserimi užaugome Vilniuje, kur lankiau dabar vadinamą Sausio 13-ąją matematinę mokyklą. Prisimenu tuos siaubingų prieštaravimų ir giedrių lūkesčių kupinus metus, kai neišpasakytai džiaugėmės laisve, ir niekaip nesitikėjome, kad mūsų du bendraklasiai žūs begindami televizijos bokštą. Atrodė, mums skirta tik džiaugtis. Deja, turėjome ir skausmo, nes tas kilnus žodis dažniausiai būna apšlakstytas kraujais.

Kodėl pasirinkai mediciną?

Patiko. Šiuo metu, manau į mediciną stoja taip pat tie abiturientai, kuriems patinka medicinos mokslas ir praktika. Kaipgi kitaip galėtum tiek išverti, tiek laiko praleisti ir kantrybės turėti. Man patiko A. Maceinos žodžiai: *Kiekvienas ligonio apmarinimas, kiekvienas jo kančios apmalšinimas bei skausmo sustabdymas, kiekvienas jo baimės pašalinimas - proverža tos būklės, kurią religija apibūdina, kad ten nėra nei dejonės, nei skausmo, nei šauksmo. Tai tikras medicinos - prisikėlimo simbolis.*

Kokios svarbiausios Lietuvoje per šį dešimtmetį medicinoje permainos?

Tikslesnė diagnostika, tobulesnis gydymas, remiantis užsienio medicinos studijomis farmakologijos, patologijos, klinikos ir saugesnės technikos srityse. Svarbiausia - atsirado kelių bendrauti, svarstyti, rinktis. Tiesa, daug ko dar stokojame, turime būti taupūs, krupščiai mokėti pasirinkti, bet galvoju per kitą dešimtmetį ligoniai Lietuvoje kaip ir visame pasaulyje bus pažangiau gydomi.

Kaip vertini savo bendraamžius?

Vilniaus universitete studijuojantis jaunimas dabar ne mažiau turi būti akademiškas, negu praktiškas ir labiausiai turi būti dėkingas savo tėvams. Kai kurie iš jų visokiais keliais stengiasi prisidurti prie stipendijos, sakysime, vieni verčia straipsnius, knygas, kiti budi ligoninėse, tretie mokosi dabar išgarsėjusių užsienio kalbų.

Ką geriausiai prisimeni iš

Kanados svečiai

ANESTEZIOLOGŲ KONGRESO DALYVIAI

Gavus gydytojos diplomą, Vilniaus Universiteto Skargos kiemelyje. Absolventė Rasa Kasiulytė pirmoji iš kairės.

studijų dienų?

Studijų metai prabėgo greitai. Prisimenu pirmajame kurse prof. A. Žygo pasakytus žodžius: "Mokytis daug, o paskui mokėti gerai pailsėti". Panašiai taip ir būdavo. Juk mūsų sostinė Vilnius - ne tik aukštųjų mokyklų miestas. Čia ir teatrai, parodos, festivaliai, įvairūs kiti renginiai, daugybė bičiulių, ypač ateitininkai su savo organizuojamu prasmingu poilsiu, kelionėmis, gražia veikla.

Kaip vertini dabartinę Lietuvos padėtį?

Kunkuliuoja, verda reliatyvizmo katilas, dejuoja bedarbystė, daugeliui pečius slepia nepakeliamų mokesčių našta, sumurusi, suplukusi, išsijususi ir pasimetusi "šeimininkauja" kompetencija, o pastoviam ir normaliam gyvenimui stoka sąžiningumo, vienybės, tiesos ir... meilės. Labiausiai Lietuvos žemei reikia **ąžuolų** - idealių asmenybių, tokių kaip Eretas, Dovydaitis, Zdebskis ir pan.

Ką veiksi grįžusi į Lietuvą iš kongreso?

Apie ateitį galvoju ir į ją žvelgiu afrikiečių akimis: "*Kur Dievas pasėjo, ten ir žydėk!*" Svarbiausia - pasitikėti Dievu. "*Jesu ufam Tobie*" - "*Jėzau, tavimi pasiitikime!*" - sako šiemet šventąja Romoje paskelbta seselė Faustina, nemažai laiko gyvenusi ir Vilniuje. Juk pats mokslas anesteziologija - skausmo slopinimo mokslas. Tą tai ne tik labai reikalinga profesija, bet dėkinga Dievo ir žmonių akyse. Kristus daigino duona, guodė, gydė, kėlė iš numirusių. Kiek nušluostė ašarų. O kiek nūdienos žmonių širdyse ir akyse skausmo!? Todėl toliau dirbsiu anesteziologe operacinėje, domėsiuosiu skausmo slopinimo būdais, nes turiu gerų pavyzdžių, sakysime, gyd. Renatą

susitikti ne tik su savo lietuviškąja profesūra, bet ir pasaulinėmis garsenybėmis, daugelio knygų ir atradimų autoriais, susipažinti su naudingiausiais ir vertingiausiais gydymo būdais.

Kas tau padėjo šioje kelionėje? Kur ir kada bus kitas kongresas?

Man lėšų atskristi ir dalyvauti XII pasauliniame anesteziologų kongrese daugiausia padėjo Lietuvių katalikų religinė šalpa ir Lietuvos ambasados darbuotojai Otavoje per "Association of Canadian Community Colleagues". Lietuvoje man pagelbėjo kun. A. Saulaitis, SJ, tėveliai, kai kurie draugai. Be to, Kanadoje mane maloniai sutiko Montrealio Aušros Vartų parapijos žmonės, kurie yra tikrai nuoširdūs, apaštališkos dvasios, todėl jiems esu dėkinga ir džiaugiuosi galėjusi pagyventi po jų stogu, patirti jų nuoširdumą ir jų dėmesį. Jiems ir daugeliui asmenų kitur, pavyzdžiui, Otavoje, Toronte, Detroito, Čikagoje ir kitur esu dėkinga ir laiminga, kad čia pakliuvau. Visiems, kurie man ištiesė pagalbos ranką, parodė neveidmainišką nuoširdumą, kuo nuoširdžiausiai dėkoju. Teatlygina Dangus jiems visiems dvasinėms malonėms, nes mano padėka labai striuka ir menka.

Kitas anesteziologų kongresas po ketverių metų bus Europoje - Paryžiuje.

Kurie lietuviai gydytojai buvo atskridę į šį kongresą?

Kongrese dalyvavo doc. A. Baublys, dr. J. Baublienė, prof. Ivaškevičius, dr. Ručinskas, dr. Jurkuvėnas, dr. K. Visockas, praktikantas R. Tamašauskas ir dar kiti du medikai iš Kauno.

Dėkojame už atsakymus.

Kalbėjosi kun. K. J. Ambrasas, SJ

Gydytojų Jubilėjaus dienos Romoje

Romoje pasibaigė vykusios gydytojų jubiliejinės dienos, kuriose dalyvavo penki tūkstančiai medikų iš keturiasdešimties pasaulio kraštų. Paskutinės posėdžio dienos rytą gydytojų jubilėjaus dalyviai susirinko į Mišias, kurias Šv. Petro bazilikoje aukojo Italijos Genujos arkivyskupas kardinolas Donigi Tettamanzi. Po Mišių į baziliką atėjo ir Popiežius Jonas Paulius II. Jis gydytojams tartame žodyje, priminė medicinos sferoje dirbančių katalikų pareigą būti krikščioniško požiūrio į žmogų skelbėjais. Ypač tai svarbu tose srityse, kur nesiskaitoma su žmogaus gyvybės šventumu, taip pat ten, kur trūksta žmoniškumo, užuojautos, solidarumo su ligą kenčiančiu žmogumi.

Šiandien daugelyje kraštų įstatymai leidžia abortus, eksperimentus su žmogaus embrionais. Kai kuriuose kraštuose yra įteisinta eutanazija. Krikščionybė, branginanti žmogaus gyvybę, šiuos reiškinius laiko nusikaltimais. Dėl to labai svarbu ugdyti gydytojų sąžinę. Kiekvienas privalo matyti skirtumą tarp to, ko nedraudžia žmonių įstatymai ir to ką liepia autentiškos moralinės normos, pagrįstos prigimtinė tiese ir dieviškuoju apreiškimu. Valstybės įstatymai negali tapti gydytojų sąžinės kriterijais. Sąžinė turi vadovauti aukštesnėmis normomis, kurios yra įtašytos žmogaus prigimtyje.

Gydytojams popiežius taip pat kalbėjo apie dvasinę mediciną. Tai yra, ligoninės ir ambulatorijos negali būti nuasmenintomis gydymo

paslaugas teikiančiomis institucijomis. Ligoninėje sergantis žmogus turi susilaukti medicinos darbuotojų atidumo, žmoniškos šilumos ir meilės. Gerumas ir atjauta kartais gali daugiau padėti už pačią mediciną.

Jonas Paulius II taip pat priminė solidarumo pareigą. Niekam nevalia pamiršti, kad tūkstančiai žmonių pasaulyje miršta nuo maliarijos, raupų, AIDS, dėl skurdo ir elementariausių medicinos priemonių nebuvimo. Dėl to, jūs, - sakė Popiežius, - kurie vykdate kilnų skausmo mažinimo pasaulyje pašaukimą, privalote girdėti pagalbos šauksmą.

Gydytojų jubilėjaus dienomis Romoje kartu vyko tarptautinės katalikų gydytojų asociacijos suvažiavimas, kurį parengė medicinos ir žmogaus teisių chartija. Šis dokumentas buvo įteiktas Popiežiui susitikimo metu. Chartija baigiama šiais žodžiais: *Mes džiaugiamės pastaruoju metu medicinos pasiekta didžiu pažanga, bet taip pat suprantame, kad žmogaus gyvybei, asmens orumui, gyvybės šventumui gresia daug pavojų. Mums didelį nerimą kelia visiškas nesiskaitymas su žmogaus gyvybe kai kuriuose pasaulio kraštuose, kur viešpatauja senos ir naujos tirionijos formos. Dėl to kreipiamės į mūsų kolegas, viso pasaulio gydytojus, siūlome jiems seną, gerai išbandytą ir kartu nuolat naują krikščionišką žinią apie žmogų, apie žmogaus asmens ir žmogaus gyvybės vertę.*

LRTV

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktoriai: Edvardas Šidlauskas ir Valentinas Čižauskas.

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$120 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taisy savo nuožiūra.

V. RYTŲ VILTIS

Rašo dr. J. KUNCA, M.D.

Palestiniečių kova dėl laisvės atgavimo ir Izraelio nenoras grąžinti užimtų teritorijų privedė prie ilgo ir kruvino konflikto V.Rytuose. Jo reikšmė yra didesnė negu atrodo, nes jis galėtų privesti prie žydų-arabų karo, į kurį būtų įtraukti ir kiti kraštai.

Izraelis turi moderniausias ginklus ir šimtus atominų bombų ir raketų. Bet arabų yra 700 milijonų, o jų rankose randasi didžiausi naftos rezervai. Taigi, naftos tiekimas konflikto atveju galėtų būti sustabdytas. Dėl to taikos išlaikymas V.Rytuose yra svarbus visiem.

Vėl, nežiūrint Izraelio militarinės galios, jam gresia pavojus ateityje, jei jis laiku nesusitaikys su palestiniečiais. Palestiniečiai galėtų pavertoti biologinius arba cheminius ginklus ir sunaikinti žydų miestus, aišku, kai jie tokius ginklus turės. O tai gali atsitikti gana greit. Šią ateities pavojų supranta dabartinis Izraelio min.pirm. Barak'as, kurio seneliai yra gyvenę Lietuvoje. Jis mėgina taikiu būdu spręsti palestiniečių klausimą. Dvi savaites jis tarėsi su palestiniečių vadu Arafatu tarpininkaujant JAV prezidentui Clinton'ui. Kiek galėjo, Barak'as padarė nuolaidų. Bet palestiniečiai nori visų okupuotų žemių sugrąžinimo, tarp jų ir Rytų Jeruzalės. O čia Barak'as negalėjo sutikti dėl Izraelio žydų reakcijos dėl tokios nuolaidos. Ir taip jo vyriausybė randasi silpnėje padėtyje dėl labai konservatyvių partijų pasitraukimo iš koalicijos.

Taip derybos baigėsi be sutarties pasirašymo. Visgi, abi pusės žino, jog susitaikyti reikia. Kitos išeities nėra, išskyrus kraujo praliejimą. Greičiausiai kad jos bus atnaujintos ir dar artimoje ateityje, nes Arafat'as yra prižadėjęs rugsėjo mėn. 13 d. paskelbti Palestinos valstybės nepriklausomybę, jei iki tada nebūtų susitarta dėl užimtų žemių grąžinimo ir teisės palestinų pabėgėliams sugrąžinti į savo tėvynę. O tų pabėgėlių yra 3,5 milijonų. Žydai jų grįžime įžiūri pavojų Izraeliui.

Visgi reikia suprasti, kad palestiniečiai turi teisę į savo teritoriją ir kad žydai, nors ir dideli nacionalistai turės nusileisti teisingumui.

Padaryti taiką V.Rytuose

dabar yra pats geriausias momentas. Prez. Clinton'as berods žadėjo dovanoti Izraeliui 15 milijardų dolerių, jei būtų susitarta. Mat, JAV vadas labai norėtų būti tokios taikos krikštatėvis. Taigi jis stengiasi to atsiekti prieš baigiantis jo kadencijai. Tokia pinigėlių suma gali žydus sugundyti daryti nuolaidas ir susitarti. Po prezidento rinkimų JAV padėtis gali pasikeisti Izraelio nenaudai. Mat, be Bush'o ir Bore ko gero kandidatuos Patrick J. Buchanan, Reformos Partijos vadas, prie kurio nori prisidėti visi amerikiečių dešinieji, kurie yra už baltosios rasės išlaikymą JAV ir taip pat nusistatę, prieš žydų lobizmą, perdėtą įtaką ir kapitalo manipuliacijas.

Turint galvoje, kad abu ikšioliniai kandidatai nėra labai populiarūs, už Buchanan'ą galėtų balsuoti stebinantys rinkėjų skaičius. Tada visiškai pasikeistų ir Vašingtono politika liečianti V.Rytus bei Izraelį.

Ir dėl to, nežiūrint nesėkmingų derybų Camp Davis'e, žydai ir palestiniečiai bene skubės užbaigti ilgametį konfliktą tarp jų.

Atsiranda ir kitų priežasčių, dėl kurių žydams skubu užsitikrinti taiką su arabais. Prof. Norman Finkelstein, JAV žydas, išleido knygą apie holokausto industriją. Joje įspėja savo tautiečius, ypač kai kurias jų organizacijas, liautis varyti holokausto propagandą ir reikalauti iš visų šalių atsilyginti už kadaise žydam padarytas skriaudas. Jis ten sako, kad iš Lenkijos reikalaujama 50 milijardų dolerių atsilyginimo. Iš Vokietijos imama jau kelintą kartą milijardines sumas už tas pačias skriaudas. O vėliau, nukentėję dažnai tų pinigų visai negauna. Jie lieka nežinia kur. Nuolatinė holokausto propaganda, įspėja autorius, gali sukelti didžiulę antisemitizmo bangą pasaulyje.

O kas atsilygins palestiniečiam už padarytas jiems skriaudas, klausia jis? Kitas žydų prof. Zev Herzog, gyvenęs Izraelyje, išleido knygą apie archeologijos tyrinėjimus, kurie paneigia žydų biblijos tvirtinimus apie jų kelionę iš Egipto, pažadėtą žemei ir t.t. Tokie pačių žydų balsai gali pakeisti Izraelio ir pasaulio žydų padėtį. O tada susitarti su palestiniečiais būtų daug sunkiau, nes derybos vyktų žymiai nepalankesnėse sąlygose

Pensija Lietuvoje - mažiausia

Gegužės mėnesį Lietuvoje buvo didžiausias Baltijos šalyse minimalus darbo užmokestis, tačiau senatvės pensijos dydis nuo kaimynių gerokai atsiliko.

Statistikos departamento duomenimis, didžiausią vidutinę senatvės (nedirbančio pensininko) pensiją - 99,7 JAV dolerio (398,8 lito) - pirmąjį ketvirtį gavo Latvijos pensininkai (dirbantys ir nedirbantys). Kiek mažiau - 97,9 dolerio (391,6 lito) gavo Estijos, 78,08 dolerio (312,32 lito) - Lietuvos pensininkai.

Minimalus darbo užmokestis gegužės mėnesį Lietuvoje buvo 107,5 JAV dolerio (430 litų). Latvijoje jis buvo 81,97 JAV dolerio (327,88 lito), Estijoje - 81,19 JAV dolerio (324,76 lito).

Palyginti su šių metų balandžiu, minimalus darbo

užmokestis Baltijos šalyse nepakitė.

Didžiausias vidutinis darbo užmokestis pirmąjį ketvirtį buvo Estijoje - 284 JAV doleriai (1136 litai). Antroji pagal šį rodiklį buvo Lietuva - 264,18 JAV dolerio (1056,72 lito), trečioji Latvija - 241,1 dolerio (964,4 lito).

Aptarė pensijų reforma

Birželio 5-7 d.d. Vilniuje įvyko tarptautinė konferencija "Pensijų reforma Lietuvoje: mitas ar tikrovė", kurią surengė vyriausybė kartu su Pasaulio banku ir Socialinės politikos grupe. Buvo aptarti "pagrindiniai pensijų reformos, įvedančios privalomąjį kaupiamąjį kaupimą, aspektai", praneša BNS/LGTIC. Konferencijoje dalyvavo įvairių Lietuvos politinių partijų bei verslo ir profesinių organizacijų atstovai, tarptautiniai žinovai ir

KRIZĖS PRIEŽASTYS

Nors pastaruoju metu įplaukos į "Sodros" biudžetą ėmė po truputį didėti ir birželio mėnesį jos viršijo išlaidas 12,8 milijono litų, tačiau šių metų pirmojo pusmečio fondo trūkumas vis dar siekia 164,1 milijono litų. Pagrindinės šio trūkumo priežastys yra labai sumažėjęs dirbančiųjų ūkyje skaičius bei mažesnis darbo užmokestis, todėl ir įmokų sumos gaunamos mažesnės. Tuo tarpu "Sodros" išlaidos, kurių per 70 proc. sudaro pensijos, yra įstatymais nustatyto dydžio ir privalo būti išmokėtos. Premjeras A. Kubilius siūlo apriboti pensijų dydį dirbantiems pensininkams, greičiau didinti pensijų amžių, sugriežtinti ligos ir motinystės išmokų mokėjimo tvarką. Šios įstatymų pataisos leistų sutaupyti apie 51 mln. Lt per antrąjį šių metų pusmetį ir labai pagerintų "Sodros" finansinę padėtį.

Kita nuomonė

Valstybė negali laiku sumokėti pensijų, o tuo pat metu remiantis 1991-08-26.

Vagnoriaus vadovaujamos Vyriausybės nutarimu Nr. 36 dėl SSSR KGB darbuotojų ir jų šeimų narių garantijų, išleidžiamos milžiniškos sumos KGB darbuotojų pensijoms mokėti.

Pensijų mokėjimas asmenims, kovojusiems prieš Lietuvos patriotų siekį atkurti Lietuvos Nepriklausomybę yra nusikaltimas Lietuvai, pasityčiojimas iš Lietuvos žmonių aukų.

Jeigu dėl to tylėtų eilinis, nežinantis tokių faktų žmogus, dar galima būtų suprasti, bet kai tyli Seimo nariai - ir tebetyli iki šiol - jų tylėjimą galima suprasti kaip pritarimą tokiam pasityčiojimui iš šimtų tūkstančių žmonių, padėjusių galvas ir nežmoniškai kančias už Lietuvos laisvės aukuro.

Išmokamų šiems Lietuvos naikintojams sumų Vyriausybė neskelbia. Tačiau tokių SSSR valstybės saugumo (KGB) darbuotojų buvo 12 tūkstančių, SSSR vidaus reikalų ministerijos Lietuvoje darbuotojų, priklausiusių KGB - 18 tūkstančių, tardytojų, prokurorų, teisėjų, dalyvusių politinėse bylose ar vykdžiusių kitas KGB užduotis - 8 tūkstančiai, o kiek dar yra okupacinio laikotarpio

darbuotojų šeimų narių, gaunančių pensijas, vienaip ar kitaip susietas su tų darbuotojų represiniu darbu.

Valstybės žiniuose nerasime duomenų apie šių asmenų pensijų dydį, o jie yra pritręskiantys, dešimtims kartų didesni už eilinio pensininko pensiją, politinio kalinio pensiją su 136 Lt priedu.

Pvz., genocido vykdytojas, buvęs politinių bylų prokuroras J.Bakučionis gauna 2,3 tūkst. Lt mėnesinę pensiją. KGB generolas Vaigauskas gauna per 3 tūkst. Lt mėnesinę pensiją. Tokį sąrašą galima būtų tęsti ir tęsti. Galima manyti, kad dešimčių tūkstančių kagebištų terorizavusių Lietuvą, vidutinė mėnesinė pensija yra apie 2000 Lt. Taigi, Lietuvos mokesčių mokėtojai vien KGB darbuotojams, neskaitant dešimčių tūkstančių kitų represinių struktūrų darbuotojų, per vieną mėnesį išmoka apie 80 milijonų litų, o per metus 960 milijonų litų.

Kodėl šiems asmenims mokamos pensijos? Vienas iš gan svarbių pareigūnų pasakė, kad šie žmonės irgi dirbo. Taip, jie dirbo, tik reikėtų pažūrėti, ar nuo tokio darbo ant jų gaunamų Lietuvos pinigų nelieka kruvinių pirštų atspaudai.

1. Už kokius "nuopelnus" Lietuvos budeliai yra taip dosniai pamaloninti normaliam Lietuvos pensininkui net nesvajojamo dydžio pensijomis? O gal kažkas iš "aukštų" vyrų jiems pažadėjo jų atakliai siekti ir tik jiems skirtu komunistinio rojaus garantijas?

2. Kiek šių nusikaltėlių "socialinis aprūpinimas" kainuoja Lietuvai?

3. Kaip vertinti tą faktą, kad į pirmą vietą yra pastatytas okupantas ir jo talkininkas, budelis, o ne Lietuvos patriotai, savo kančia ir gyvybėmis nutiesę kelią į Lietuvos Valstybės Nepriklausomybę?

4. Kada Lietuvos Seimas ir Vyriausybė supras, kad Valstybės lėšos yra ne premjero asmeninis turtas ir jas privalo naudoti Lietuvos, o ne svetimų valstybių interesams?

Petras Cidzikas
Disidentas, politinis kalinys

SVARSTYMAS

Europos Tarybos Parlamentinė asamblėja (ETPA) ir toliau laikosi pozicijos, kad turi būti vykdoma jos rekomendacija dėl Rusijos pašalinimo iš ET. ETPA Politinių klausimų komisija parengė atitinkamos rezoliucijos projektą, kuriame sakoma, kad ETPA laiko visiškai nepriimtina ET Ministrų komiteto, kuris nepamerkė Rusijos karinės kampanijos Čėčėnijoje ir rimtai nesvarstė Rusijos narystės ET klausimo, poziciją

per buvusi SSSR centrinį taupomąjį banką sunaudotas Lietuvos gyventojų indėlių lėšas, skelbia BNS/LGTIC. Nusavintų gyventojų santaupų lėšų suma nėra žinoma. Seimė dabar yra svarstomas Seimo pirmininko Vytauto Landsbergio pateiktas SSSR okupacijos žalos kompensavimo projektas.

"Tėviškės Žiburiai"

Kančių kelionėje, be apdovanojimų

Iššūkiams svetimųjų režimui

1988-ųjų vasarą sostinės Katedros aikštėje, paprastai apsiskleidęs popieriais, ant sulankstomos lovelės sėdėdavo ne itin galingos išvaizdos bėdautojas, reikalavęs išvesti okupacinę armiją bei paleisti politinius kalinius. Vieną kitos vasaros dieną Kalnų parke liepsnojo sovietų kareivio iškamša.

Keliolika troleibuso keleivių tais laikais kartą tapo netikėto akibrokšto liudininkais, kai vienas vyriškis staiga sušuko: "Lauk, okupantai!" Visus šiuos įvykius sieja tas pats žmogus. Jo nebėra.

Birželio 11-ąją Algimantui Andreikai būtų sukakę 50 metų. Mintis paprastai kreipęs į ateitį, jis draugus jau buvo pakvietęs į artėjusį gimtadienį.

Tačiau likimas lėmė kitaip - žinomas sovietmečio politinis kalinys, pagarsėjęs drastiškais akcijomis prieš okupacinį režimą, gegužės 24 dieną rastas miręs savo kambarėlyje, sostinės Buivydiškių gatvėje.

Atrodo, jog visą gyvenimą kovojusiam žmogui lemtis dovanojo tylią, be kančių mirtį.

Kameroje - su žiurkėmis

Mordovijos lageryje Algimantas iškentėjo saugumiečių pranašautus karcerius bei kitokias bausmes. Kaip pasakytų lagerių kelius nuėjęs J.Sasnauskas, viso to vien jau dėl kovingo elgesio A.Andreikia niekaip negalėjo išvengti.

Algimantas kaip košmarą prisimindavo beveik pusę metų

trukusius etapus į Sibiro tremtį.

Pakeliui į Krasnojarsko kraštą kalėjimuose jis paliko dešimt išmuštų dantų, kabojų pakartas už rankų, dvi savaites praleido tarp išbadėjusių žiurkių.

"Tai buvo aukšta ir siaura, bet labai ilga tinklu dengta kamera, - prisimena Krasnojarsko kalėjimo karceryje kiek anksčiau už A.Andreiką trumpai pabuvęs A.Terleckas. - Moterys iš viršaus mėtydavo tai, kas atlikdavo po ligų. Man parodė, ką gali su manimi padaryti - įvedė ir kelioms sekundėms išjungė šviesą. Algimantas toje kameroje laikytas ilgai, žiurkės jį apgraužė".

Sąjūdis nepaliko jo vieno

Sąjūdininkai Algimanto nepamiršo ir tapę parlamentarais - jų rūpesčiu buvo pratęstas gydymas Frankfurte. Vokietijos gydytojai jį keturis kartus operavo, sudėjo kalėjimuose išdaužytus dantis.

Atėjo diena, kai buvę Sąjūdžio žmonės išrūpino jam kambarį buvusiam bendrabutyje. Niekada ir šiaip neašarojęs, Algimantas vis dėlto džiaugėsi, pagaliau galėdamas sutvarkyti savo gyvenimą, tegu ir kukliai, tačiau pagal savo skonį įsikurti.

"Kai gavo tą butuką, padėjome, kiek galėjome, - pasakojo artimai su Algimantu draugavęs Šiaurės miestelyje dirbantis Algirdas Sidlauskas. - Kas nuo sodo kokią atlikusi lentgalį, kas kilimą. Medžiagomis padėjo ir savivaldybė. Jį reikėjo prižiūrėti - pats nieko nepaprašytų".

"L.r."

ŠVENTAS PAVEIKSLAS GRĮŽO NAMO

„Gražiosios Meilės Motiną“ į Pažaislį lydėjo kazimierietės.

A.Barzdžiaus nuotr.

Vida SAVIČIŪNAITĖ

Kauniečiai tapo Pažaislio vienuolyno bažnyčios šimtmečio įvykio liudininkais: stebuklingu laikomas paveikslas „Gražiosios Meilės Motina“ grįžo į savo tikuosius namus - vienuolyną.

Pažaislio kamaldulių vienuolyno statybos fundatoriui Kristupui Pacui 1661 metais popiežius Aleksandras VII padovanojo nežinomo flamandų mokyklos dailininko paveikslą.

Nuo XVII amžiaus antrosios pusės iki 1950 metų - trumpos priverstinės išvykos į Rusiją - paveikslas, žinomas ir kaip „Kamaldulių Dievo Motina“, „Švč. Mergelė Marija“, buvo neatskiriama Pažaislio vienuolyno dalis.

Stebuklais garsėjęs paveikslas beveik 50 metų puošė vieną mažųjų Kauno arkikatedros altorių. Nežemiškas dailės kūrinių galias liudijo prie jo sukabinti stebuklus patyrusių žmonių votai (asmeninės padėkos ženklai).

Paveiksle nutapyta Madona su kūdikiu baltų gėlių vainike. 1978-

aisiais garsusis paveikslas buvo pavogtas iš Kauno arkikatedros, drobę išplovus iš ovalinio rėmo.

Beveik po metų dailės kūrinių pavyko surasti. Jis buvo restauruotas ir 1984 metais vėl pakabintas Arkikatedroje.

Nuo šiol paveikslą „Gražiosios Meilės Motina“ globos 1992 metais Pažaislio vienuolynė įsikūrusios seserys kazimierietės.

Legendinio paveiklo gražinimo ceremonija ir pėsčiųjų procesija iš Senamiesčio į Pažaislį vėjuotą dieną, pliaupiant lietui truko apie keturias valandas.

Paveikslas „Gražiosios Meilės Motina“ iš Arkikatedros į Pažaislį buvo vežamas automobiliu.

Šventė baigėsi Mišiomis, kurias aukojė Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius.

Iškilmėse dalyvavo Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis, kunigai, vienuolės, Kauno įgulos kariai, šimtai tikinčiųjų.

Procesijai einant Laisvės alėja, minioje buvo pastebėta moteris, kuri ėjo be skėčio, basa brido per šaltas balas ir šypojos.

SPORTAS

A.Duonėla žemyno pirmenybių aukso medalį iškovojo Lenkijoje.

Irkluotojui - Europos auksas

Alvydas Duonėla užkopė ant Europos baidarių ir kanojų irklavimo pirmenybių aukščiausio garbės pakyls laiptelio. Varžybose Poznanėje (Lenkija) lietuvis tapo žemyno čempionu 200 m lenkytnėse vienvietė baidare.

Prieš dvi savaites vienviečių baidarių pasaulio taurę iškovojęs A.Duonėla 200 m įveikė per 36,96 sek. Sidabrą iškovojo ukrainietis Aleksejus Slivinskis (36,991 sek.). Trečias - ispanas Jaime Iglesias (36,999 sek.).

Finaluose rungtyniavo dar trys Lietuvos įgulose. Dvivičių baidarių varžybose 200 m distancijoje Romas Petrukanecas ir Egidijus Balčiūnas finišavo šešti. 500 m distancijoje vienvietė baidarę irklavęs R.Petrukanecas užėmė septintąją vietą, o Vaidas Mizeras ir Egidijus Balčiūnas, irklavę dvivietę, buvo aštunti.

24 metų A.Duonėla Sidnėjaus olimpiadoje rungsis 500 m

distancijoje, nes 200 m lenkytnės neįtrauktos į žaidynių programą.

„Žalgiriui“ burtai plankūs

Kauno „Žalgirio“ krepšininkai sužinojo savo varžovus ULEB Eurolygoje. Turnyre iš viso žais 24 klubai, suskirstyti į 4 grupes. Salonikuose (Graikija) ištraukti burtai. „Žalgiris“ A grupėje žais su Bolonijos „Paf“ (Italija), Madrido „Adecco Estudiantes“ (Ispanija), Atėnų „Peristeri“ (Graikija), „Zadar“ (Kroatija) bei „Lugano“ (Šveicarija). Varžybos prasidės spalio 19 dieną.

Burtų traukimą stebėjusio A.Sabonio „Žalgirio“ krepšinio centro valdybos pirmininko Mindaugo Plūko nuomone, tai pati palankiausia grupė, kokia tik galėjo būti.

„Mūsų galimybės patekti į atkrintamąsias varžybas, nemenkos“, - įsitikinęs M.Plūkas.

Per Lietuvą - piligrimų takais

Mūsų šalyje vykdomą Europos Tarybos kultūros kelių programą papildė naujas projektas - „Piligrimų kelias Lietuvoje“. Šis projektas, pasak kultūros viceministrės Inos Marčiulionytės, apims daug mažų Lietuvos miestelių, sudarys galimybę ir patiems jų gyventojams kitomis akimis pažvelgti į savo apylinkių paveldą.

Jau anksčiau Lietuvoje pradėti Europos Tarybos „Baroko kelio“ ir „Vienuolynų kelio“ projektai. „Piligrimų kelio“ projekto tikslas - aktualizuoti europinės vertės piligrimų centrus Lietuvoje, išryškinant jų savitumą ir vertę.

Piligrimystėje vadinamos maldininkų kelionės į šventas vietas, prasidėjusios nuo Šventosios Žemės lankymo. Yra duomenų, kad jau II amžiuje piligrimai keliaudavę į

Panašiai mano ir legendinis Lietuvos treneris Vladas Garastas, „Žalgirio“ gynėjas Donatas Slanina bei buvęs žalgirietis, kitą sezoną žaisiantis Liublianos „Olimpija“ (Slovėnija) komandoje, Mindaugas Žukauskas.

Į atkrintamąsias varžybas pateks po keturias stipriausias kiekvienos grupės ekipas.

(Nukelta į 5-tą psl.)

Palestiną, kur lankydavę Jėzaus gimimo bei mokymosi vietas Betlejuje ir Galilėjoje, jo kančios ir mirties kelią Jeruzalėje.

Pirmosios piligrimų kelionės Lietuvoje siekia septynioliktą amžiaus pradžią. 1604 m. jėzuitai surengė pirmąją maldininkų kelionę iš Vilniaus į Trakus, prie stebuklingo Marijos paveiklo.

Pirmame projekto „Piligrimų kelias“ etape jis jungiamas su „Vienuolynų kelio“ projektu, sudaryta bendra programa, pavadinta „Ave Marija“. Šiai programai savo posėdyje pritarė Lietuvos vyskypų konferencija.

Liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėnesiais, derinantis prie atleidų kalendoriaus, bus surengta dešimt išvykų į svarbiausius Lietuvos piligrimystės centrus, kur vyks žymiausių religinės muzikos atlikėjų koncertai „Ave Marija“, bažnytinės dailės tyrinėtojai pasakos visuomenei apie stebuklingais vadinamus paveikslius, jų istoriją ir meninę vertę, kitas lankomų šventų vietų krikščioniško meno vertybes.

Liepos 16 dieną buvo lankomas Palaimintojo Jurgio Matulaičio kapas Marijampolės mažojoje bazilikoje. Kapą globoja Marijampolėje atkurtas Marijonų vienuolynas.

"L.r"

PO PARODOS

Augusto HAHN "MIESTAS" (Irenos Jokūbauskienės premija)

Tris sekmadienius iš eilės Melbourne Lietuvių Namų sienas puošė linksmi ir spalvingi vaikų piešiniai. Vaikų piešinių paroda vyko liepos 2, 9 ir 16 dienomis. Apdovanojimai buvo įteikti liepos 9 d., Valstybės Dienos paminėjimo popietėje.

Parodoje dalyvavo 28 vaikai, jų tarpe - 3 mergaitės iš Lietuvos. Piešiniai buvo vertinami dviejose amžiaus grupėse: grupėje iki 9 metų ir 10-14 metų grupėje. Pirmoms 3 vietoms kiekvienoje grupėje skirti pakvietėme vertinimo komisiją - architektą Jurgį Žalkauską, tekstilės dizainerę Eglę Klupšaitę-Findley ir fotomenininkę Melisą Savickaitę. Komisija nutarė pirmąsias 3 vietas skirti šioms vaikams:

Grupėje iki 9 metų - 1 vieta - Kazytei PETRULYTEI (pieš. "Rudens spalvos Lietuvoje")

2 vieta - Lukui SIMANKEVIČIUI (pieš. "Mašina")

3 vieta - Mirandai TIGANI (pieš. "Nesiskutęs Tėvelis")

10 - 14 m. grupėje - 1 vieta Stefanie GAILIŪTEI (pieš. "Žuvis". Šis darbas 1998 m. buvo premijuotas Victoria valstijos kasmetinėje dailės parodoje.)

2 vieta Vilijai STEPHENS (pieš. "Peizažas")

3 vieta Aldonai GAYLARD (pieš. "Miestas")

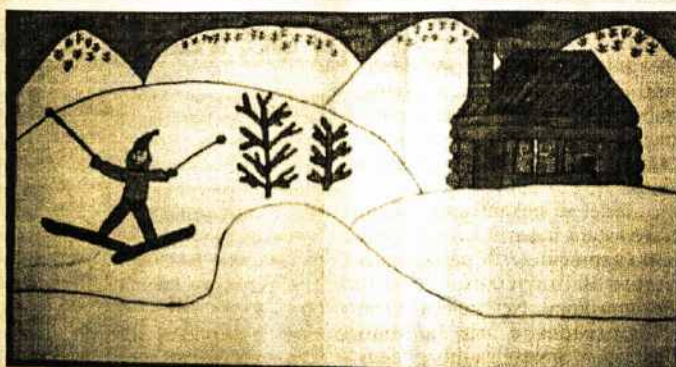
Džiaugiamės, kad grupė organizacijų ir pavienių asmenų parėmė mūsų iniciatyvą ir skyrė savo premijas labiausiai patikusiems piešiniams.

Socialinės Globos draugijos premijas laimėjo:

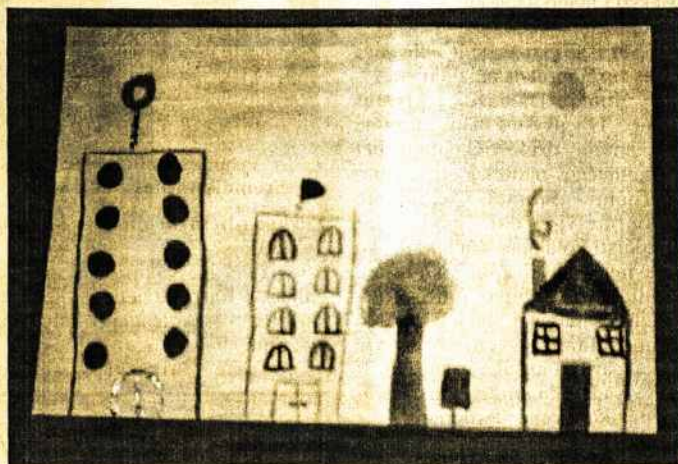
grupėje iki 9 metų - Jana RISTOVSKI (pieš. "Šokėjos")
10-14 m. grupėje - Mantas VAIKTUS (pieš. "Angelas")

Katalikių Moterų draugijos premijas laimėjo:

grupėje iki 9 metų - Ramūna SADAUSKAITĖ (pieš. "Žiema")
10-14 m. grupėje - Gintarė KĖVALAITĖ (pieš. "Ožiuokai ant Tilto")

Ramūnos SADAUSKAITĖS "ŽIEMA"
(Katalikių Moterų Draugijos premija)

Aldonos GAYLARD "MIESTAS" (3 vieta 10-14 m. grupėje)

Svečių iš Lietuvos grupėje Jurgio Žalkausko premiją laimėjo vilnietė Ieva JAVICIŪTĖ už piešinį "Trobėlė Tauragnuose".

Irenos Jokūbauskienės premijas laimėjo:

Grupėje iki 9 metų - Augustas HAHN (pieš. "Miestas")
10-14 m. grupėje - Karolis VAITIEKŪNAS (pieš. "Lėlės")

Likusieji vaikai buvo apdovanoti įvairiomis paskatinamosiomis premijomis. Premijų įteikimo ceremonija buvo baigta sesučių iš Lietuvos Jurgitos ir Gintarės Kėvalaičių gražiai padeklamuotu Antano Skirkos eilėraščių "Gimtinės akvarelės". Šią vaikų šventę apvainikavo jubiliejinėje salėje vaikams paruoštas vaišių stalas. Didesnę dalį šių vaišių išlaidų apmokėjo pastovi mūsų veiklos rėmėja Irena Jokūbauskienė. Ačiū jai. Nuoširdžiai dėkojame ir kitiems šios parodos rėmėjams, vertinimo komisijos nariams, visiems parodos dalyviams ir Apylinkės Valdybos pirmininkui Andriui Vaitiekūnui, mielai priėmusiam mus į Valstybės Dienos paminėjimo programą. **Entuziastės**

SPORTAS

(Atkelta iš 4-to psl.)

Pasaulio rankininkės titulas

Lietuvės Aušrelės Fridrikas karjerą Austrijoje vainikavo geriausios praėjusių metų pasaulio rankininkės titulu.

Žurnalo "World Handball" surengtuose rinkimuose, kuriuose dalyvavo rankinio treneriai, specialistai ir skaitytojai iš 50 šalių, Austrijos pilietybę turinti A.Fridrikas surinko 4106 balus ir akivaizdžiai pranoko konkurentes.

"Šis sezonas buvo pasakiškas". 1999-ieji - geriausi metai per mano karjerą, prisipažino 32 metų rankininkė, kartu su Austrijos rinktine besirengianti Sidnėjaus olimpiadai.

Krepšinio rinktinę aplankė Prezidentas

Sidnėjaus olimpinėms žaidynėms Klaipėdoje besirengianti Lietuvos vyrų krepšinio rinktinė nestokoja dėmesio.

Kandidatus į rinktinę savo

"Jame mes gyvename, judame ir veikiame". Šiuos žodžius jis pasakys apie Kristų. Paulius šioje Meilėje ir pakelia vargus ir nesėkmes, susivaldo, kitų elgesį vertina ir įspėja. **"Laiškai lietuviams"**

Evangelija, perpinta tikėjimu, ...

(Atkelta iš 1-mo psl.)

viltis glūdi ne netikėtame stebukle, o pačiame tikėjime, kuris remiasi duotu Pažadu.

O kas ta Dievo karalystė, kurion kviečia įsikūnijęs Kristus?

Toji Jėga, iš kurios Kristus buvo atėjęs pasaulin - tai dieviškoji Galia. Ir šita Galia, kuri palaikė Kristų, buvo ta pati, kuri nužengė apaštalam. Dabar šitoji Jėga, kurioje veikė Kristus, apsiautė juos su tokia pat gyvenimo sfera. Meilės viens kitam nepajėgia užgimti be Dievo įsikūnimo. Štai kodėl Dievas pats save - Meilę žmonėms dovanoja. Tai Jo malonė. Kaip ir pati gyvybė, taip ir ši Dovana, ši Malonė niekieno iš žmonių neužsitarne. Į istoriją ir į kūrinių įsiveržė gyvoji Dievo jėga.

"Dievo karalystė" - tai žmonių širdžių meilės būseną. Tai ir "naujasis žmogus", tai ir "naujoji žemė" tai ir "naujasis dangus". Toji "Dievo karalystė" buvo neįmanoma be Kristaus įžengimo į istoriją. Kristaus įsikūnijimas atnešė galimybę į šią Dievo karalystę įeiti, patekti. Taip skelbia Jėzus, taip ragina, taip žada ir stebuklus daro... Jis aplink save sėja meilę - štai kokie Jo stebuklai. Jie daromi ne kitiems nustebinti, ne savo dieviškajai galiai pademonstruoti, jie daromi iš meilės. Tik su Kristaus atėjimu

atidengiamą Dievo karalystę, Dievo viešpatiją, kurią privalo kurti Jo kūriniai, apdovanoti dievišku panašumu į Jį.

Dievo karalystė, Dievo viešpatija, tai tokia tvarka, tokia viešpatija, kur Meilė - centrinė vieta! Ir su Jėzumi iš Nazareto prasidėjo nauja era žmonijos istorijoje. Su Jo atėjimu pasitvirtino pranašų žodžiai, pasakyti apie Jį: Jis - Mesijas, pasiuntinys iš dangaus tam, kad išlaisvintų žmoniją iš blogio pančių, iš biologinio egoizmo tinklo. Tai "naujoji sutartis", tai - "Naujoji Sąjunga" - Meilės Sąjunga, kuri realizuojama Jėzaus gyvenimu, visa Jo veikla, nepelnytai iš žmonių patirta neapykanta, žiaurumu, kančiomis, mirtimi. Dievo viešpatija, Dievo karalija - tai dangus, sujungtas su žeme, tai žmogus, paniręs ne gyvuliškuose instinktuose, o įjungtas į dievišką meilės gyvenimą Kristaus dėka.

"Viską galiu su Tuo, Kuris mane stiprina".

Tos naujos Sąjungos su dangumi užuomazga ir buvo negausi krikščionių bendruomenė, deganti tarpusavio ir Dievo meile, toji trapi ir bebaimė pirmoji Bažnyčia, kuri amžių raidoje taps visuotine Bažnyčia. Su Kristaus sudaryta sąjunga mes visi - visa žmonija tapome panardinti dieviškoje Meilėje. Paulius aeropage pasakys:

Man gyvenant Lietuvoje nuolat girdėdavau "Simo" atliekamas dainas, kurios dar ir šiandien malonina širdį. Neapsieidavo nei vienas sveikinimų - pageidavimo koncertas, kuriame neskambėtų "Simo" atliekamos dainos.

Todėl su nekantrumu laukiu Jo atvykstant ir kartu kviečiu visus ateiti rugpiučio 27 d. pasiklausyti Vytauto Babravičiaus - "Simo" atliekamų dainų. Nesigailėsite! O be to Jūs prisidėsite prie Jaunimo Kongreso. "Simas" gautus pinigus aukoja Melbourne jaunimui, kuris vyks į ruošiamą Jaunimo Kongresą.

Vytautas Babravičius sutiko atsakyti į mano užduotus klausimus tarpininkaujant internetui.

Prašau papasakoti apie save ir kas turėjo įtakos muzikai?

Gimiau Dainavoje, Alytaus rajone. Iš vaikystės mane supo ne tik skambios dzūkiškos dainos, bet ir šimtmečiais puoselėjami liaudies papročiai, tuomet, šeštajame dešimtmetyje dar gyvi, dar nepakirsti kolūkinės santvarkos, ko deja nepasakysi apie šiandieną. Namuose visi buvo muzikalūs, dainingi, šamojingi. Tai ir paskatino tolimesniame gyvenime kelyje susieti save su muzika ir poezija.

Kada kilo mintis įkurti country muzikos grupę "Deficitai"?

"Deficitai" - oficialiai įregistruota pirmoji lietuviška country grupė. Mintis įkurti tokią grupę kilo labai seniai, dar studijų metais, tačiau ją realizuoti galėjau tik baigęs Lietuvos žemės ūkio akademiją, 1977 metais. Pirmosios dainos tuometiniame Televizijos ir Radio komitete buvo įrašytos tik 1979 m.

Kodėl pasirinkote sceninį vardą "Simas"?

1968 m. baigęs Simno mokyklos aštuntąją klasę buvau rekomenduotas tęsti mokslus toliau ir persikėliau į Vilnių, į mokyklą - internatą su sustiprintu matematikos, fizikos ir literatūros mokymu. Ši mokykla, (šiuo metu joje įsteigti Lietuvių namai) gal tai simboliška buvo ir dabar yra Dzūkų gatvėje. Todėl mano sceninis vardas "Simas" susietas su Dzūkija, su miestelio iš kurio atvažiavau į sostinę Vilnių "Simo" vardu.

Kodėl Jums reikšmingas buvo dalyvavimas V.V.U. (Vilniaus Valstybinis Universitetas) 400 m. jubiliejinuose renginiuose ir kodėl būtent atlikta koncerte "Tau jaunyste" ir finalinė "Salva Alma Mater"?

1979 m. Vilniaus universitetui sukako 400 m. Jubiliejinėse iškilmėse su savo kūryba buvau pakviestas dalyvauti ir aš. Man tai buvo ne tik dvasinio pakylėjimo, bet ir profesinio įvertinimo metas. Be to man ir mano kartos, gimusios Tarybų Lietuvoje, jaunimui šis jubiliejus buvo tikrasis patriotinių jausmų Atgimimas.

Jeigu galite atsakyti, kodėl "savo noru" palikote Valstybinį televizijos ir radio komitetą, "Jaunimo gretų" redakciją?

Taip jau buvo lemta, nes tai susieta su mano kūryba.

Atgimimo metais Jūs daug koncertavote. Kada būdavote "išsisėmęs", kas sugrąžindavo jėgas?

Atgimimo metais daug koncertuodavau pirmiausia todėl, kad mano muzika buvo reikalinga žmonėms. Ir kada suvoki, kad tavo kūryba turi prasmę, esi laukiamas tai ir suteikia jėgų.

Kieno kvietimu dalyvavote

30 METŲ SU DAINA IR GITARA

Vytautas Babravičius
Sceninis vardas "SIMAS"

Europos lietuvių dienose Vakarų Vokietijoje?

1989 m. Vakarų Vokietijoje dainavau Europos lietuvių dienose, šių dienų organizacinio komiteto kvietimu.

Tame laikotarpyje, kai

nebuvote įleidžiamas į Lietuvos televiziją ir radiją, ar buvo priblėsęs Jūsų kūrybinis laikotarpis, o gal koncertavote "pogrindyje"?

Žinoma, kad buvo priblėsęs. Tačiau, norėdamas išlaikyti dainininko formą, retsykais koncertuodavau.

Nepriklausomybės metais Jūsų koncertai buvo labdaringi. Ar savo noru vykdavote ar buvote kviečiamas?

Aš vykdavau koncertuoti ten, kur mane kviesdavo.

Kokias dainas dainavote prie Televizijos bokšto?

Aš dainuoju tai, kas aktualu ir reikalinga. Tai mano sąmoningai išugdyta orientacija.

Per Kauno radijas būdavo pageidavimų - sveikinimų koncertai ir Jūsų dainos dažnai buvo užprašytos sveikinant gimtadieniui ar kita proga.

Ne tik Kauno, bet ir kitos radio stotys transliuoja, ne tik klausytojų pageidaujamas dainas.

Per savo 30-ties metų kūrybinį laikotarpį sukūrėte daug muzikos dainų. Ar esate išleidęs savo dainų - gaidų knygą, kokias juostas, CD's

išleidote.

Kai kurios mano dainos yra įtrauktos į dainynus, bet savo dainyno nesu išleidęs. Mano kūryba yra įrašyta plokštelėse, magnetafono juostose CD.

Kokius turite ateities planus? Toliau kurti ir dainuoti.

Kaip talkininkausite Olimpiinių žaidynių reikalais?

Olimpinės žaidynes (šiuo atveju Sydnėjus 2000) - tai ilgo ir kruopštaus paruošiamojo darbo pristatymas. Todėl aš Lietuvos Olimpiiniam sąjūdžiui talkinu nuo 1996 m. Dar gerokai prieš Atlantos Olimpiines žaidynes iki 2000 m., vienas iš šios sutarties straipsnių skelbia: "Vytautas Babravičius (Simas) remdamasis savo ilgamečiu kūrybine patirtimi, įsipareigoja dalyvauti visose Lietuvos Olimpiinio sąjūdžio programose".

Kokias dainas numatote dainuoti Australijos lietuvių bendruomenėse?

Australijoje numatau dainuoti beveik tik savo kūrybos dainas. Skambės ir dainos, dar neįrašytos į jokią kompaktinę plokštelę.

Dėkoju už išsamius atsakymus.

Atsakymus užrašė Marija Geštautienė.

Dailininko V.Rato meno motyvai ant drabužių

Irma LAUŽIKAITĖ

Paradas užsuko į Lietuvą

Nuo prabanga dvelkiančių nuotakų suknelių iki ekstravagantiškų modernių drabužių - tokią plačią kolekcijų gamą jau keturioliką kartą į Europą atvežė Australijos dizaineriai.

Vilniaus mokytojų namuose ir Klaipėdos universiteto Menų fakultete buvo galima pirmą kartą susipažinti su tolimojo žemyno mada.

Žinomi dizaineriai ir Sidnėjaus technologijos instituto absolventai, skambiai renginį pavadinę Didžiuoju Australijos mados paradu, birželio pabaigoje savo kūrybą pristatė Kaire bei Londone.

Iš didžiosios Britanijos darbužių kolekcijas dizaineriai atvežė į Lietuvą.

Po Vilniaus ir Klaipėdos australų menininkų dar laukiama Romoje, Venecijoje, Atėnuose.

Tėvą įamžino drabužiuose

Atvykti į Lietuvą Australijos mados parado rengėjus įtikino jau dešimtmetį su jais bendraujanti išeivijos lietuvė Ramona Ratas.

Profesionalią baletų šokėją R.Ratas susidomėti drabužių dizainu paskatino netikėti likimo smūgiai. Negalėdama tęsti šokėjos karjeros dėl patirtų kojų lūžių, ji sugalvojo neįprastą projektą. Tėvo žymaus dailininko Vaclovo Rato darbus R.Ratas sumanė perkelti ant drabužių.

"Norėjau žmonėms priminti ant muziejaus sienų dulkančius tėvo paveikslus", - taip savo sumanymą pristatė R.Ratas. Kadangi ji - profesionali šokėja, neįprastais drabužiais pirmiausia aprenę šokėjas.

Ši apranga prieš dešimtmetį pribloškė Australijos madų parado žiūrovus Jungtinėse Amerikos Valstijose bei Europoje.

Australijos aborigenų kilmės tapytoja, keramikė ir dizainerė Robyn Caughlan ne kartą kūrė

Ant išeivijos lietuvių R.Ratas sukurtu maudymosi kostiumėlio - jos tėvo žymaus dailininko V.Rato paveikslu motyvas.

vakarinius drabužius šaliai pasauliniuose grožio konkursuose atstovaujantioms merginoms.

Kadangi modelius puošia siuvinėti bei tapyti aborigenų meno motyvai, vilkėdamos jais gražuolės pasirodo nacionalinių drabužių

rungties metu.

Keletą R.Caughlan sukurtų drabužių galima išvysti muziejuose. Jos modeliais žavėsis olimpiniai žaidynių Sydnėjeje uždarymo ceremonijos žiūrovai.

"L.R."

Eksporto rezultatai nenuvylė

Lietuva kaimynines Baltijos šalis lenkia eksporto bei importo apimtimis, o užsienio prekybos deficitas didžiausias Latvijoje.

Statistikos departamento duomenimis, Lietuva per pirmąjį šių metų ketvirtį, palyginti su kitomis Baltijos šalimis, eksportavo ir importavo daugiausia prekių - atitinkamai už 938 milijonus (3,752 mlr. litų) ir 1,2 milijardo JAV dolerių (4,8 mlrd. litų).

Lietuvos eksporto apimtys

buvo 10 procentų didesnės nei Latvijos ir 13 procentų negu Estijos.

Pagal įvežtų į šalį prekių kiekį Latvija nuo Lietuvos atsiliko 1,3 procento, o Estija - net 29 procentais. Tačiau Lietuvos užsienio prekybos deficitas nebuvo didžiausias - jis siekė 304 milijonus JAV dolerių (1,216 mlrd. litų) ir buvo 69 milijonais (276 mln. litų) mažesnis negu Latvijos ir 79 milijonais JAV dolerių (316mln. litų) didesnis negu Estijos. ELTA

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Parapijos Namų remontui aukojo 155 dol. A.Mioldažienė. Parapijos Namams 50 dol. S.Muceniekienė. Širdingai dėkojame už aukas.

Parapijos Taryba

“Tėviškės Aidams”

liepos mėn. aukojo:

50 dol. O.Samulienė, 10 dol. L.Gaigalienė. Po 5 dol. A.Butkutė, M. Augustauskienė, R.Dambrauskas, A.Gudas, M.Junokienė, A.Paškevičius, F.Sadauskas.

Nuoširdžiausia padėka aukojusiems.

“TA” Administracija

Rugpiūčio 19 d. 2 val. p.p. Lietuvių Namuose Melburno Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos narės su vyrais kviečiamos į

METINĖ ŠVENTĖ

Apie dalyvavimą prašome pranešti Halinai Statkuvieni tel. 9819 1434 arba Vidai Vaitiekūnienei tel. 9379 0579.

Melburno LKM Draugijos Valdyba

SIUNTINAI Į LIETUVĄ

Pranešame, kad visi užsimokėję už sintinių persiuntimą į Lietuvą, prašomi dėses pristatyti į Lietuvių Namus rugpiūčio 12 d., šeštadienį, tarp 9 - 12 val. ir rugpiūčio 13 d., sekmadienį, tarp 11 - 13 val.

Melburno Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos Valdyba

SIMAS Australijoje

Vytautas Babravičius - SIMAS - koncertuos Australijoje rugpiūčio-rugsėjo mėnesiais. Jo koncertų tikslas - parėmimas X Pasaulio Jaunimo Kongreso lėšų telkime. Atėję į jo koncertus, netik išgirsite Simo balsą ir jo kūrybą, bet tuo pačiu ir paremsite mūsų jaunimą.

Adelaidės Lietuvių Namuose, sekmadienį, rugpiūčio 20 d. 1:30 val. p.p. Gaila Dundienė (08) 8234 1618

Melburno Lietuvių Namuose, sekmadienį, rugpiūčio 27 d. 1:30 val. p.p. Birutė Prašmutaitė (03) 9579 3946

Canberros Austrų Klube, trečiadienį, rugpiūčio 30 d. 7:00 val. vak. Alfa Olšauskas (02) 6286 2979

Sydnejaus Lietuvių Namuose, sekmadienį, rugsėjo 3 d. 2:00 val. p.p. Viktoras Šlinteris (snj) (02) 9498 2571

Vaikams iki 15 m. veltui. Jaunimo Kongreso Rengėjai Australijoje

PADĖKA

Didžiai Gerbiama, mūsų geroji ponija Irena O'Dwyer

Kauno apskrities, sergančiųjų išsėtine skleroze draugija “OREMUS” nuoširdžiai dėkoja geraširdžiams Melburno tautiečiams:

p.I.O'Dwyer,
Melb. Katalikių Moterų Draugijai,
Melb. Soc. Globos Moterų Draugijai,
p.F.Gužui,
p.J.Balčiūnui,
p.V.Vaitiekūnienei,
p.T.Kirby,
Jonušaikių šeimai,
Billsonų šeimai

Už suteiktą finansinę paramą, 1200 AU dol.

Kauno apskrities, sergančiųjų išsėtine skleroze (Multiple sclerosis) draugijos “OREMUS” vardu Pirmininkė Rasa Dušanovienė

Prieš draugijos “OREMUS” susirinkimą. 2000 m. pavasaris

PADĖKA

A.†A. Eugenijai MACKEYIČIENEI mirus, šv. Mišias už velionės vėlę šv. Marijos Jūros Žvaigždės bažnyčioje aukojo kun. Brendan Dillon.

Širdingai dėkojame V.Jablonskienei už pravedimą Rožančiaus, A.Vyšniauskienei ir R.Klimienei už garbės sargybą prie karsto, V.Vaitiekūnienei už skaitymą bažnytinių skaitinių, Z.Prašmutaitėi ir H.Statkuvieni už atsisveikinimo žodžius, R.Mačiulaitienei už palydą vargonais, J.Rubui ir parapijos choristams už giedojimą, V.Vaitiekūnienei ir A.Vyšniauskienei už nekrologus “Tėviškės Aiduose” ir “Mūsų Pastogėje”.

Ypatinga padėka H.Statkuvieni už praktišką ir moralią paramą mūsų sunkioje valandoje, visiems dalyvavusiems šv. Mišiose, Eugenijos palydėjimą į paskutinę poilsio vietą, išreiškusiems užuojautą, šv. Mišių aukas, ir gausias aukas Lietuvoje vargstantiems tautiečiams.

Zigmas, Aurutė ir šeima

PADĖKA

Palydint į Amžinybę vyrą, tėvelį ir senelį A.†A. Vytautą SAMULĮ, širdingai dėkoju kun. Gerard Dowling už atnašautas gedulingas Mišias, palydėjimą į Springvale krematoriumą ir atsilankiusį į namus.

Ypatingai dėkoju S.P. Švambariams padėjusiems sunkioje valandose, kai sirgo a.a.Vytautas. Taip pat nuoširdžiai dėkoju M.Sodaitienei už suorganizavimą solistes, kurios labai gražiai išpildė giesmes.

Ir dėkoju H. Statkuvieni, kuri man pagelbėjo patarimais ruošiantis laidotuvėms.

Mūsų nuoširdžiausia padėka visiems dalyvavusiems gedulingose Mišiose, palydėjusiems į Springvale krematoriumą ir atsilankiusiems į namus.

Taip pat nuoširdžią padėką reiškiu, kurie mus užjautė žodžiu, raštu ar gėlėmis.

O. Samulienė su šeima

ADELAIDĖ

MŪSŲ MIRUSIEJI:

A.†A.KRISTINA KARAZIJENĖ

A.†A.Kristina Cavill-Karazijienė mirė birželio 20d. Royal ligoninėje, sulaukusi vos 31 m. amžiaus. A.A. Kristina, dr. Romos Varoneckaitės ir James Cavill vyresnioji dukra gimė 1968 m. spalio 28d. Naujojoje Gvinėjoje, kur praleido pirmuosius 7-rius savo amžiaus metus. Vėliau ji su tėvais, sesute ir broliuku grįžo į Australiją ir apsigyveno St.George, Adelaidės priemiestyje, Pietinėje Australijoje.

Kristina studijavo Flinders universitete, kur įsigijo Bachelor of Nursing diplomą. Po to ji dirbo 12 metų Royal Adelaide ligoninėje, Hematologijos skyriuje. 1997 m. Kristina susituokė su melbourniškiu Algiu Karazija.

Velionė Kristina buvo švelnaus būdo, mėgo linksną muziką, literatūrą ir šoko lietuvių tautinius šokius su Adelaidės lietuvių jaunimu. Kristina kantriai kentėjo ligos skausmus, nieiškodama paguodos; priešingai, ji ramino ją slaugančius asmenis. Kol buvo sveika, Kristina su šypsena, kantrybe ir nuoširdumu ligoninėje ėjo savo pareigas ir todėl buvo labai populiari savo bendradarbių tarpe, kurių gausus būrys dalyvavo, palydint ją į amžino poilsio vietą.

Ligos metu Kristina aplankydavo jos namiškiai bei artimieji. Kun.Juozas Petraitis irgi ją aplankė tris kartus. Ligoninės kapelionas kun.G.Small prieš mirtį Kirsčiną aptarnavo su šv. Sakramentais.

Velionės Kristinos laidotuvės įvyko birželio 24d. Seselių Karmeličių koplyčioje Glen Osmond priemiestyje. Šv. Mišias 12-tą val. aukojo ir laidotuvių apeigas atliko

Father Justin ir Father Peter. A.A.Kristina buvo palaidota Mitcham kapinėse.

Išsėkis ramybėje, brangioji Kristina, palikusi mus dideliame nuliūdime: savo vyrą Algį, mamą, tėtę, sesutę su vyru, brolių ir gimines.

Rašinį paruošė Vanda Pranckūnienė

A.†A. BRONIUS JURGELIONIS

A.†A. Bronius Jurgelionis mirė Queen Elizabeth ligoninėje birželio 22 d. baigdamas 86-tus metus, betruko tik vieno mėnesio iki 86-to gimtadienio. Jo žmona Aleksandra yra mirusi Adelaidėje prieš keliolika metų.

Velionis Bronius gimė Lietuvoje 1914 m. liepos 22 d. Daugiau žinių apie velionį Bronių neturime. Ligos metu kun.J.Petraitis Bronių aptarnavo su šv. Sakramentais.

Nuliūdime liko dukros Birutė ir Raimunda su šeimomis. A.A. Broniaus laidotuvės buvo privačios. Velionis palaidotas savo žmonos Aleksandros kape birželio 27 d. Laidotuvėmis rūpinosi Frank Siebert laidojimo įstaiga.

Liūdesio valandoje reiškiamo užuojautą mirusiojo dukroms bei jų šeimoms, o velionis Bronius tegul ilsisi Viešpaties ramybėje.

-J.N.P.-

Londono aukciono

“Sotheby’s krovikai į smulkintuvą įmetė 100 tūkst. svarų (632 tūkst. litų) vertės Luciano Freudo paveikslą, nes manė, kad tai - šiukšlės.

“Tai didžiulė nesėkmė. Tuoj pat ėmėmės priemonių, kad tai daugiau nepasikartotų”, skaukciono atstovas spaudai.

A.Smetonos vaikaičiai neketina I-jo L.R. Prezidento palaikų iš JAV gabenti į tėvynę

Rita GRUMADAITĖ

Paliko Lietuvą visam laikui

Savanoriškoje tremtyje JAV tragiškai žuvusio pirmojo Lietuvos Prezidento Antano Smetonos palaikai nebus perkelti į Lietuvą.

Šiuo metu Klivlende gyvenantys A.Smetonos anūakai, Antanas ir Vytautas Smetonos supažindino su šeimos nuostata, teigiančia, kad tokia buvusi Prezidento valia.

Be to, reiškiamos abejonės, kad nėra garantijų apsaugoti Prezidento atminimą nuo tų jėgų, nuo kurių A.Smetona buvo priverstas bėgti 1940 metais.

Prezidentas Antanas Smetona sakė, kad apie jo laidojimą komunistų okupuotoje Lietuvoje negali būti nė kalbos. O Dievui davus, situacijai pasikeitus, jis vis tiek nebenorėtų grįžti į Lietuvą, nes po ilgų okupacijos metų, nepaisant labai retų išimčių, žmonės bus pasikeitę į blogą, nebebus tokie, kokie buvo prieš Antrąjį pasaulinį karą", - pažymima Prezidento vaikaičių pasirašytame pareiškime.

Pasirinko pabėgėlių dalią

Vyresniojo Prezidento anūko, 61 metų pianisto Antano Smetonos teigimu, paaiškinti situaciją - viešai pareikšti šeimos valią, prireikė todėl, kad pastaruoju metu Lietuvoje ir iš tautiečių JAV pasigirdo atkaklių raginimų imtis perlaidojimo misijos.

Antano ir Vytauto Smetonų teigimu, jų tėvas advokatas Julius Smetona irgi priešinosi perlaidojimui.

"Būdamas dar paauglys paklausiau tėvo, ar jis grįžtų į Lietuvą, jeigu pasikeistų padėtis, - prisiminė V.Smetona. - Jo atsakymas buvo - ne. Praėję laikai negali grįžti. Lietuvos žmonėms teko išgyventi labai sunkius laikus, todėl savaip jie vertintų tuos, kurie pabėgo ir grįžo atgal - mes čia kentėjome, o jūs - ne. Dabar grįžtate atgal ir bandote mus mokyti".

Amžinybėje kartu visa šeima

45 metų verslininkas V. Smetona tvirtino, kad nei senelis Prezidentas A.Smetona, nei močiutė Sofija Smetonienė, nei tėvas niekada nė karto nebuvo užsiminę, kad norėtų būti palaidoti Lietuvoje. Taip pat ir kiti šeimos nariai, kurie mirė Lietuvai jau atgavus nepriklausomybę.

"Kam ardyti šeimą. Kai įžengiau į gyvenimo rudenį, labai smagu, kad čia visa šeima", - sakė jaunesnysis A.Smetona.

Buvęs Lietuvos vadovas A.Smetona žuvo 1944 metais per

Prezidento anūkas A.Smetona yra ne kartą lankęsis Lietuvoje.

V.Kapočiaus nuotr.

gaisrą, kilusį sūnaus Juliaus bute, pas kurį gyveno.

Prezidentas, taip pat jo žmona, dukterė, sūnus, anūkas, žentas ilsisi netoli Klivlendo esančiose Visų Sielių kapinėse.

Įžvelgiama priešiško jėgų

Smetonų šeimos pareiškime pažymima, kad tos jėgos, nuo kurių A.Smetona buvo priverstas pabėgti, iki šiol Lietuvoje gana stipriai ir sėkmingai veikia.

Nepasisekus sugrąžinti į Lietuvą gyvo A.Smetonos, be paliovos stengiamasi sugrąžinti jo palaikus.

Nors tikima, kad nieko bloga neįvyktų, yra rizikos, kad, pasikeitus situacijai Lietuvoje, vėlionio palaikai ne tik nebūtų tinkamai pagerbti, bet, ko gero, dargi išniekinti.

Baiminamasi, kad perlaidojimas nebūtų panaudojamas ir propagandiniams tikslams.

V.Smetona mano, kad padėtis Lietuvoje yra labai nestabili, bet kada viskas gali pasikeisti: "Rusija gali pasakyti - darykite taip, nes kitaip bus galas, ir jūs turėsite daryti".

"Prezidentas pabėgo iš Lietuvos ne todėl, kad jis buvo bailys. Jis nebijojo mirti, - sakė V.Smetona. - Jis nenorėjo tapti jam nepriimtinos politikos propagandos įrankiu. Norime, kad būtų įvykdyti jo norai, apsaugota jo atmintis ir kad jis po mirties netaptų svetimos valios instrumentu".

Skirtingi brolių charakteriai

Pianistas A. Smetona, priešingai nei jo jaunesnysis brolis, ne kartą buvo atvažiavęs į Lietuvą. Dar 1990 metais Aukščiausiosios Tarybos - Atkuriamojo Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis jam buvo užsiminęs apie galimą

pirmojo Prezidento sugrįžimą į tėvynę.

Pernai atvykęs Lietuvon į pirmojo Prezidento A. Smetonos gimimo 125 metų jubiliejiaus renginius, pianistas buvo susitikęs su Prezidentu Valdu Adamkumi, kurį pažįsta per 40 metų.

Prezidento anūkas pripažino, kad, pokalbiui pakrypus apie A. Smetonos perlaidojimą, iš principo su tuo sutiko, jeigu būtų vykdomos tam tikros sąlygos.

"Buvo nepatogu atsakyti. Mano charakteris yra nuolaidesnis negu brolio, kuris mąsto panašiai kaip mūsų tėvas ir senelis - be kompromisų", - sakė A.Smetona.

Pilietybė dar neįteisinta

Paklaustas, kaip A.Smetonos vaikaičiai mano tvarkyti Prezidentui priklausiusio Užugirio dvaro nuosavybės reikalus.

"Nelabai galiu imtis iniciatyvos, - sakė jaunesnysis A. Smetona. - Nors visą laiką buvau tik Lietuvos pilietis, bet nesu sutvarkęs dokumentų, kad įgyčiau dabartinę Lietuvos pilietybę".

Apie grįžimą į Lietuvą jis negalvoja: "Jeigu galėčiau, tikrai grįžčiau, bet neturėčiau iš ko gyventi - reikėtų įsigyti ir butą, ir mašiną. Didelis klausimas, ar galėčiau gauti darbą Lietuvos muzikos akademijoje".

Varžo atsakomybė šeimai

V.Smetona niekada nėra buvęs Lietuvoje. Ar nesiruošia atvykti?

- Būtų labai įdomu. Bet aš turiu septynis vaikus, esu labai užimtas darbu. Be to, nesu šimtu procentų garantuotas, kad man kas nors negalėtų atsitikti. Tikrai žinau, kol čia esu - nieko bloga neatsitiks,

Esame dėkingi už paramą, suteiktą mūsų namams

Vėjuota vasario 22-osios rytą prie mūsų mokyklos sustojo didžiulė mašina su labdara. Ją mums surinko Anglijoje gyvenantis ponas Ivan Melville, iš Kybartų kilęs p.Vytautas Markevičius ir MRS Chris Ruter Wadworth Primary mokyklos mokiniai bei jų tėveliai. Šių nuostabių žmonių kilnumas pripildė mūsų širdis džiaugsmo. Mes laimingi gavę pirmąjį kompiuterį, žolės pjovimo mašiną, muzikinį centrą, satelitinę anteną, mikrobangų krosnelę, du televizorius, daug indų, rūbų, žaislų ir net saldainių.

Mes džiaugiamės ir mūsų kraštietės, garbaus amžiaus ponios Teresės Jurgelaitienės iš Australijos atsiųstais 300 dolerių. Organizacijos "Samariečių krepšys" nariai (būstinė įsikūrusi JAV), vieną žiemos vakarą irgi dalijo dovanas. Dėželėse puikavosi lėlytės, meškiukai, skaičiavimo mašinėlės, spalvoti pieštukai, flomasteriai, saldainiai, knygelės. Kai kam net teko matuoti džinsus ar trikotažo marškinėlius.

Dauguma savo dovanų dėžutėse rado ir adresus tų šeimų, kurios dovanėles suruošė. Galėsime jiems padėkoti asmeniškai.

Ne kartą mus parėmė ir Kybartų verslininkai. Sportininkams prizus neseniai dovanavo p.Arvydas Abraitis. Neužmiršta mūsų ir "Svirkalnio" vadovai, ir geradarė, mūsų visų močiute vadinama, ponina Antanina Kubilienė iš Keturvalakių. Ji jau kelinti metai savo kiekvieno mėnesio našlų pensiją skiria mūsų vaikams.

Visiems šiems geriesiems žmonėms svarbiausia - artimo meilė ir atjauta. Jų gyvenimo tikslas - rūpintis kitais, negalint nei savo sveikatos, nei laiko. Dėkojame jiems už suteiktą materialinę paramą. Visada Jus prisiminsime. Tėpadeda Jums Dievas.

Vaiukučių vardu-

Julija Baltutienė
Kybartų specialiosios internatinės mokyklos direktorė

telefonu kalbėjo V.Smetona.

- Nesame Lietuvoje labai pikti, atsakė žurnaliste.

- Aš taip ir nesakau. Bet situacija nėra labai stabili. Tikrai būtų įdomu atvažiuoti, bet, manau, tam dar nėra atėjęs tinkamas laikas. Mano tėvui buvo 28 metai, kai jis atvažiavo į Ameriką. Aš gimiau jau Amerikoje. Žinoma, liko ryšys su Lietuva, bet jis nėra toks stiprus, kaip prieš 60 metų. Mylim Lietuvą, bet Amerikoje nugyventas visas gyvenimas. Amerika yra pabėgėlių kraštas - visi esame pabėgėliai.

"L.r."

LIETUVIŠKAI KALBANTIS ADVOKATAS

Patariu visais juridiniais klausimais, ypatingai

- * Testamentų
- * Palikimų
- * Nekilnojamo turto pirkimu ir pardavimu
- * Pinigų investavimu
- * Šeimos teisės
- * Civilinės ir kriminalinės bylos

Kreipkitės į Andrių Žilinską

Lukaitis Partners
Advokatai ir Notaras

123 Church Street, HAWTHORN, VIC 3802
Tel: (03) 9819 5515 Fax: (03) 9819 6078

LIETUVIŲ FONDOŠ - MŪSŲ VISŲ REIKALAS

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ FONDAS

TESTINUMAS LIETUVIŲ KULTŪRINĖS VEIKLOS AUSTRALIJOJE MŪSŲ VISŲ REIKALAS.

Remkime Australijos Lietuvių Fondą. Aukos atleidžiamos nuo pajamų mokesčio "TAX DEDUCTIBLE". Naudokite pavadinimą anglų kalboje:

AUSTRALIAN LITHUANIAN FOUNDATION INC.,
44-50 Errol Street, North Melbourne, Vic. 3051.

Korespondencija: P.O. Box 11, North Melbourne, Vic. 3151.
Turint klausimų skambinti A.Šimkui, telef. (03) 9578-4319.